BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

JAN KORDAAT'S TEGENSTANDERS NEMEN GEEN HALVE MAATREGELEN ! WAT EEN ONTPLOFFING ! ZOU ONZE VRIEND OOK NU WEER DE OVERHAND KRIJGEN ?... NU, HOE HET VERDER GAAT KUN JE LEZEN IN HET VERVOLG VAN DIT BOEIENDE VERHAAL.

DE SUPER-GAMMASTRAAL.

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 667. - 8 Januari 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

VROOEMM

DIE NACHT VINDEN ROBBEDOES EN KWABBERNOOT IN EEN GROOT WARENHUIS EEN OUDE KENNIS TERUG: KOGELS, DE AUTORENNER. HIJ WORDT NAGEZETEN DOOR BANDIETEN DIE ZICH MEESTER WILLEN MAKEN VAN PLANNEN DIE HIJ BIJ ZICH HEEFT.

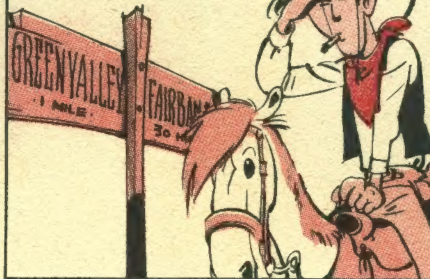

LUCKY LUKE

DR. DOXEY HEEFT JUIST GREENVALLEY VERLATEN, WAAR HIJ ZIJN VERMAARD ELIXER AAN DE MAN HEEFT GEBRACHT.

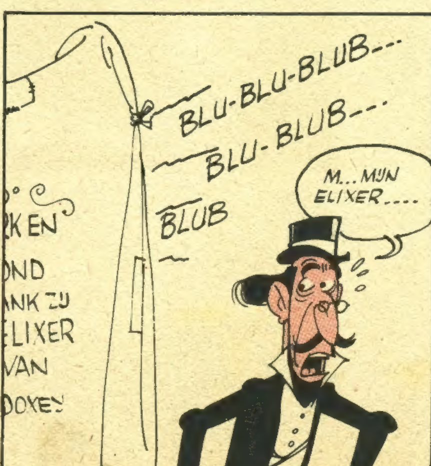

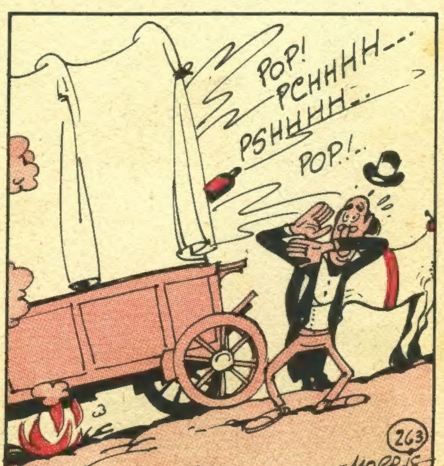

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

STAGMUS, EEN OUD GELEERDE, KOMT KORDAAT OM BESCHERMING VRAGEN. HIJ BEWEERT EEN ATOOMWAPEN UITGEVONDEN TE HEBBEN, WAAR EEN VREEMDE MOGENDHEID DE HAND OP WIL LEGGEN.. DE DETECTIVE HOUDT HEM VOOR GEK EN LAAT HEM WEGGAAN... DE VOLGENDE NACHT VERDWIJNT STAGMUS.

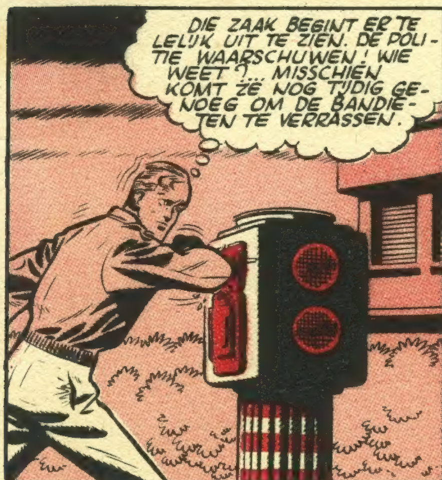

ZO: DE INGENIEURS VAN "TARBOT" HEBBEN EEN OPZIENBARENDE WAGEN ONTWORPEN. HIJ ZAL IN PRIJS EN KWALITEIT ALLE HUIDIGE MODELLEN OVERTREFFEN. MAAR DE FABRIKANTEN VAN VERSCHILLENDE GROTE MERKEN ZIJN ERACHTER GEKOMEN EN LATEN DOOR EEN BENDE BOOSDOENERS HET WERK SABOTEREN...

..EN DE PLANNEN ROVEN! VANMIDDAG HEBBEN ZE DE WERKPLAATS WAAR HET PROEFMODEL GEBOUWD WORDT OPGEBLAZEN. MAAR DE VOORNAAMSTE PLANNEN ZIJN DOOR EEN ZEKERE MARTIN GERED, DIE ZICH SCHUIL HOUDT! KOGELS ZOU NAAR HEM TOE GAAN...

... MET DEZE PLANNEN! IK SNAP HET AL... DEZE ENVELOPPE MOET ZONDER TALMEN AAN MARTIN WORDEN AFGEGEVEN... IK NEEM HET TOESTEL EN WIJ GAAN HIERVANDAAN...
EN, DAT ADRES!....

WACHT EENS! WIJ WETEN NIET WIE U IS! WAARVOOR WIL U DAT ADRES ??
IK VOLG DIE ZAAK OP DE VOET OM ARTIKELEN IN "HUMORADIO" TE SCHRIJVEN, MENEER!
SSSST!

KWABBERNOOT, IK VERTROUW JOU DE PLANNEN TOE! JUFFROUW, HIER IS HET ADRES: STATIONSHOTEL TE SCHOLLENBURG!...

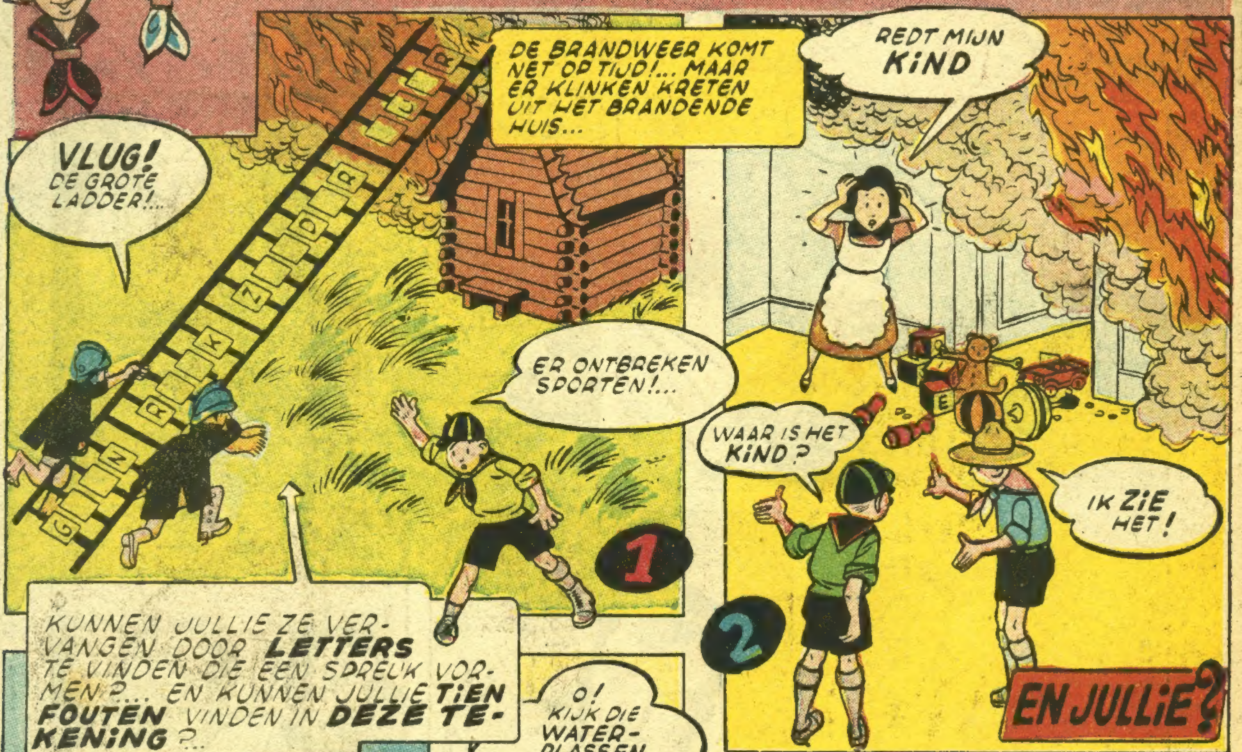

HANDEN OMHOOG!
ALWEER!

DE PLANNEN! EN HERHAALT EENS HET ADRES DAT JULLIE DAARNET FLUISTERDEN!
ALLES LOOPT SPAAK!

Franquin 52
6
DAT HOEFT NOG NIET... WE KUNNEN NOG IETS WAGEN, MAAR DAN MOET HET BLIKSEMSNEL GEBEUREN...

WIE WEET HET ?

KUNNEN JULLIE ZE VERVANGEN DOOR **LETTERS** TE VINDEN DIE EEN SPREUK VORMEN?... EN KUNNEN JULLIE **TIEN FOUTEN** VINDEN IN **DEZE TEKENING** ?..

GOED ZO!... MAAR HOE IS HIJ DAN GESTORVEN?... EN WELKE WAS DE DOODSOORZAAK VAN ONDERSTAANDE PERSONAGES?

2 ALBERT I
3 CHOPIN
4 OLDENBARNEVELT
5 NAPOLEON
6 SINT ANDREAS
7 WILLEM DE ZWIJGER

4

5

DRUK EEN STUK IJZERDRAAD IN EEN KURK, DIE DIENST ZAL DOEN ALS HANDVAT. BUIG DE DRAAD ZO, DAT JE EEN CIRKEL KRIJGT. PLOOI EEN ROND STUK DIK PAPIER ZO DAT HET EEN SOORT KUIPJE VORMT. VUL HET MET WATER. ZORG DAT HET WATER HOGER KOMT DAN DE IJZERDRAAD. HOUD HET GEVULDE KUIPJE BOVEN EEN KAARS. HET WATER ZAL GAAN KOKEN ZONDER DAT HET PAPIER VLAM VAT, HET WATER SLORPT NAMELIJK DE WARMTE VAN HET VUUR OP...

ANTWOORDEN...

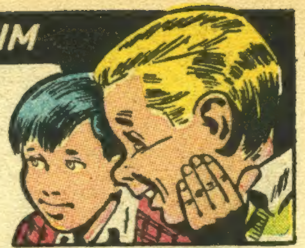
SPEL ① GEEN ROOK ZONDER VUUR...
OP TE SPOREN FOUTEN. ZIE BLZ 12.
SPEL ② KIJK IN DE ROOK, DE TEKENING OMKEREN
SPEL ③ 1. DOODGESTOKEN 2. 'N VAL VAN EEN ROTS 3. TERING 4. ONTHOOFDING 5. EEN ZWEER 6. GEKRUISIGD 7. DOODGESCHOTEN
SPEL ④ 1 IERLAND 2. IJSLAND 3. SICILIË 4. SARDINIË

CD.002

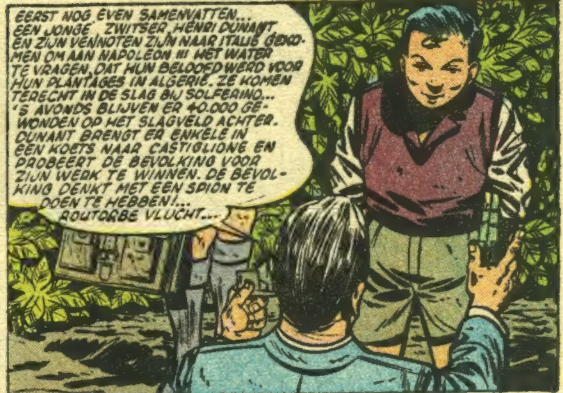
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

DE MAN IN HET WIT

CASTIGLIONE WORDT OVERSTROOMD MET GEKWETSTEN. KERKEN EN KLOOSTERS WORDEN IN HOSPITALEN VERANDERD...
VERBAND!... LEVENSMIDDELEN!... MATRASSEN!
HIER ZIJN DE ONZE... U KRIJGT ZE!

DUNANT VERWEKT EEN STROOM VAN LIEFDADIGHEID. VAN OVERAL KOMEN HELPERS TOEGESNELD...
O! AFGRIJSELIJK!
DE DAGEN NA DE ZEGE ZIJN DOORDRENKT MET BLOED, VUIL EN VLIEGEN. GA PLUKSEL MAKEN!...
IK... WIL SPREKEN... MET DE MAN IN HET WIT...

MIJN PLAATS VOOR EEN ANDER... IK GA STERVEN... GELUKKIG!... DOOR U BREEKT EEN NIEUWE DAGERAAD VOOR DE MENSHEID AAN...
JE MAG NIET STERVEN... DOKTER!...

HIJ MOET GEOPEREERD WORDEN... MAAR ER ZIJN ER DUIZENDEN... EN WIJ ZIJN SLECHTS MET TWEEËN.
IK ZAL ONMIDDELLIJK MILITAIRE DOKTERS VRAGEN AAN DE KEIZER!...

DUNANT VERTREKT... HIJ ONTMOET DE KEIZER TE BRESCIA... MAAR DAAR...
ER IS ME OVER UW EDELMOEDIGE GEDRAG GESPROKEN... MIJN GELUKWENSEN!... MAAR DOKTERS?.. IK HEB ER GEEN MEER...

IK HEB EEN IDEE, SIRE... GEEF MIJ DE GEVANGEN GENOMEN OOSTENRIJKSE DOKTERS...
ONZE GEKWETSTEN IN HANDEN GEVEN VAN ONZE VIJANDEN? BEN JE GEK?

IN MIJN ZIEKENHUIZEN LIGGEN FRANSEN EN OOSTENRIJKERS ALS BROEDERS NAAST ELKAAR!
U IS EEN DUIVEL VAN EEN MAN! MAAR... U KUNT HET PROBEREN... VEEL GELUK!...

DE OOSTENRIJKSE DOKTERS EN CHIRURGEN WORDEN ONMIDDELLIJK BIJEEN GEROEPEN EN...
U KUNT UW LANDGENOTEN OPEREREN EN VERPLEGEN ALS DE ONZE...
ZE HEBBEN DE ONZEN OOK OPGENOMEN!...
U KUNT OP ONZE LOYALE MEDEWERKING REKENEN, MIJNHEER...

NIET LANG NADIEN TE CASTIGLIONE...
MAAR... MAAR... HET IS EEN OOSTENRIJKER!... HIJ WIL ME VERGIFTIGEN...
NEIN!... NEIN!... KIJK...

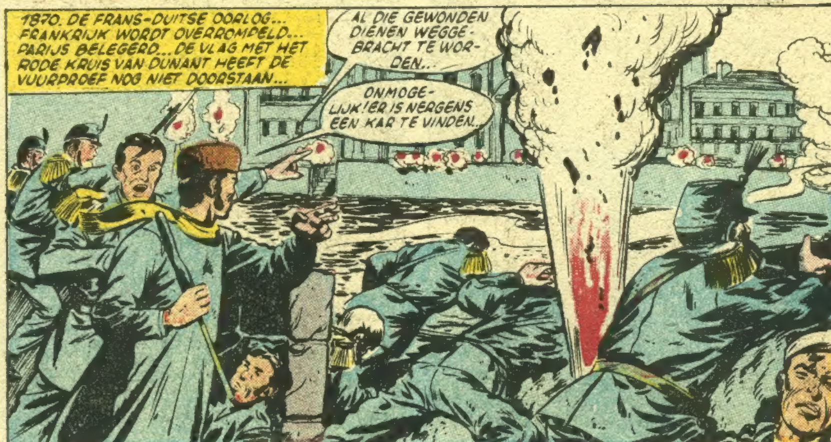

VERTROUW HEM!... HIJ ZAL JE GENEZEN!
?... ER... ER IS WERKELIJK IETS VERANDERD!

MAAR DUNANT LIET HET DAAR NIET BIJ... ALS HIJ TERUG IS IN ZWITSERLAND SCHRIJFT HIJ EEN OPHEFMAKEND BOEK...
2

HIJ HOUDT REDEVOERINGEN... MAAKT DE BEVOLKING OP TEGEN DE VERSCHRIKKINGEN VAN DE OORLOG...
HULPVAARDIGE HANDEN MOETEN IN STAAT GESTELD WORDEN, DE GEWONDEN WEG TE HALEN, DIE NOG GERED KUNNEN WORDEN, ZONDER HUN EIGEN LEVEN IN GEVAAR TE BRENGEN...

HIJ ZOEKT KONINGEN EN STAATSMANNEN OP EN PRAAT OPENHARTIG MET HEN... TE BERLIJN...
EERBIED VOOR GEWONDEN EN GEVANGENEN! EEN INTERNATIONALE VLAG WIT MET DAAROP EEN ROOD KRUIS.
DE OORLOG MENSELIJKER MAKEN... EEN PRACHTIGE IDEE...

EN DUNANT STICHT HET RODE KRUIS... MAAR...
GOED ZO LANG HET VREDE IS!... MAAR IN OORLOGSTIJD...!

1870. DE FRANS-DUITSE OORLOG... FRANKRIJK WORDT OVERROMPELD... PARIJS BELEGERD... DE VLAG MET HET RODE KRUIS VAN DUNANT HEEFT DE VUURPROEF NOG NIET DOORSTAAN...
AL DIE GEWONDEN DIENEN WEGGEBRACHT TE WORDEN...
ONMOGELIJK! ER IS NERGENS EEN KAR TE VINDEN...

KIJK!... BOOTJES!... IK BRENG ZE WEG OVER DE SEINE...
HIJ ZAL ONS NIET TOELATEN TE ONTSCHEPEN!
JE BENT GEK... DE VIJAND LOERT OP ONS VANAF DE ANDERE OEVER...

MIJN VLAG!... HET RODE KRUIS!...
DE PRUISEN LACHEN OM DIE VLAG!...
HA' HA' PROBEER HET MAAR EENS!

TOCH GA IK!
NIET DOEN! JE LOOPT JE DOOD TEGEMOET!...

GOD! DE DOOD BOEZEMT ME GEEN ANGST IN. MAAR...
VERNIETIG ONZE GROTE HOOP NIET!

BIJ DE PRUISEN...
?
EEN MAN MET EEN VLAG.... KIJK...

3

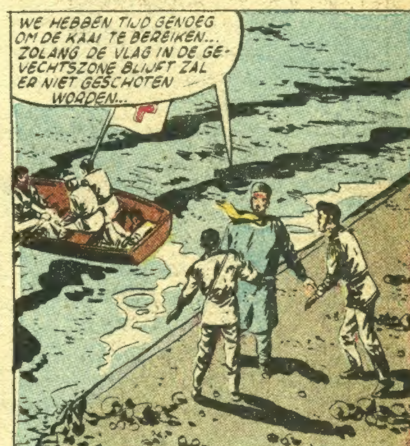

HET RODE KRUIS! STAAKT HET VUREN!..

OP DE OEVER DIE DOOR DE FRANSEN VERDEDIGD WORDT
DE PRUISEN...
ZE HEBBEN HET VUREN GESTAAKT!

OVERAL WORDT NU DE STRIJD GESTAAKT...
DE GEWONDEN!...VLUG!... BRENG DE GEWONDEN HIER-HEEN!...

VOLGT MIJ!... ER ZAL JE GEEN KWAAD GESCHIE DEN...

HOUDT DE VLAG GOED ZICHTBAAR!...
MAAR?... EN JIJ?..

WE HEBBEN TIJD GENOEG OM DE KAAI TE BEREIKEN... ZOLANG DE VLAG IN DE GE-VECHTSZONE BLIJFT ZAL ER NIET GESCHOTEN WORDEN...

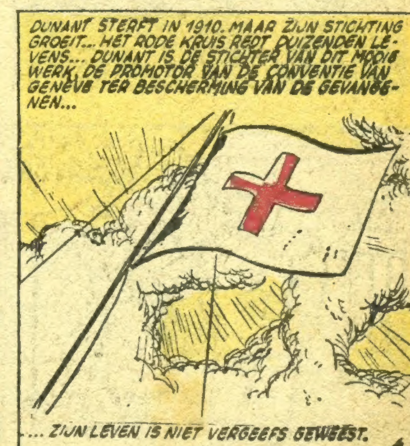

EEN PRACHT-MENS! PRESENTEER!.. 'T GEWEER!..

MAAR?... WAT VOEREN ZE UIT?... WAAROM DOEN ZE DAT?..

1901
DE ACADEMIE VAN STOCK-HOLM HEEFT VOOR DE EERSTE KEER DE NOBELPRIJS VOOR DE VREDE TOEGEKEND... JIJ BENT DE GELUKKIGE..

ENKELE DAGEN LATER...
ROUTORBE! MIJN VIJAND!
MIJN GELUK-WENSEN DUNANT! DE NOBELPRIJS VERTEGENWOORDIGT EEN FORTUIN...

MAAR LANG GELEDEN HEB JE ME GERUÏ-NEERD! IK HEB ER BESLAG LATEN OPLEGGEN...
JE KWAM TE LAAT!... IK HEB ER AFSTAND VAN GEDAAN TEN VOORDELE VAN HET RODE KRUIS...

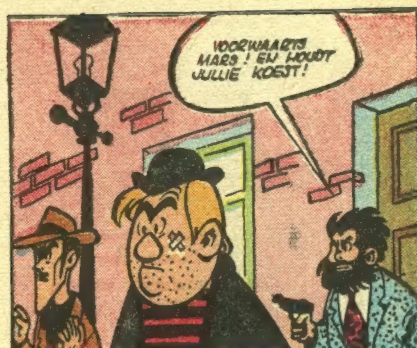

DUNANT STERFT IN 1910. MAAR ZIJN STICHTING GROEIT... HET RODE KRUIS REDT DUIZENDEN LE-VENS... DUNANT IS DE STICHTER VAN DIT MOOIE WERK, DE PROMOTOR VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE TER BESCHERMING VAN DE GEVANGE-NEN...
... ZIJN LEVEN IS NIET VERGEEFS GEWEEST.
4.

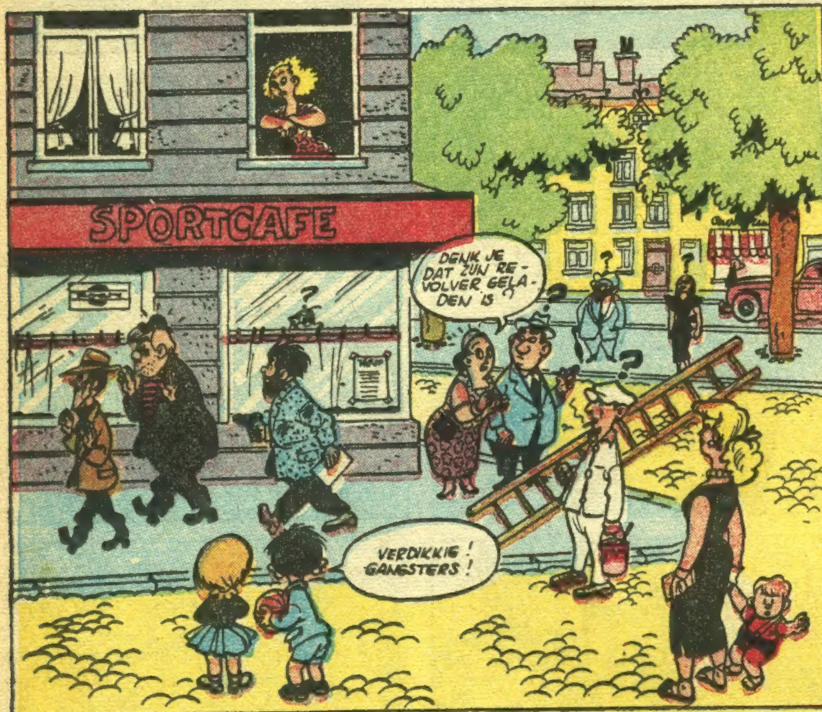
DE BAARD EN DE KALE
DE SCHAT VAN ALARIK

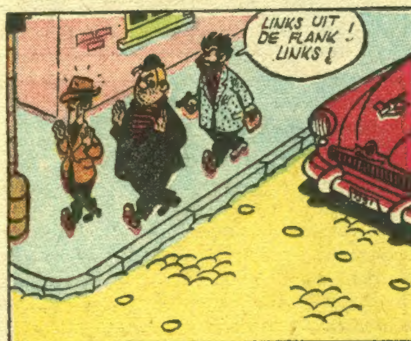
DOOR WILL - TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

De Baard heeft de twee bandieten net verrast...

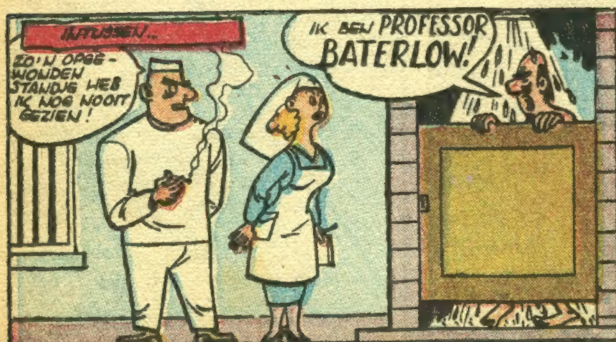

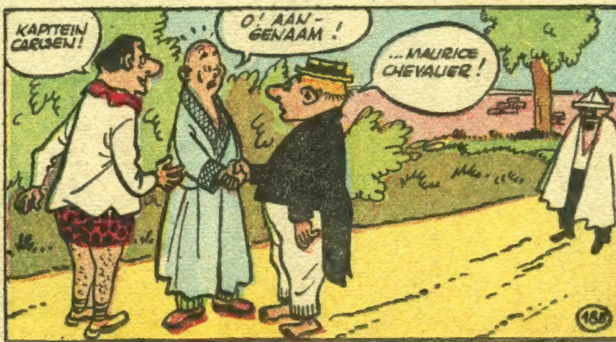

SNUFFELTJE VERTELT

GEORGE BERNARD SHAW...

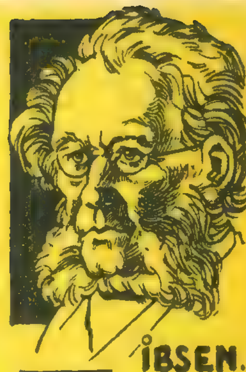
Voor DINGAAN en BRAKO uit Beveren.

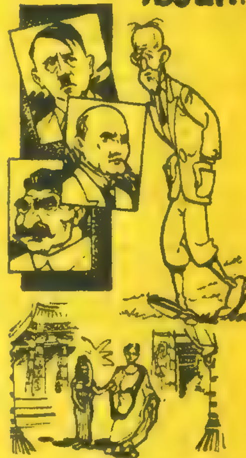
Deze wereldberoemde humorist werd in 1856 te Dublin geboren. In 1876 trekt hij naar Londen om daar zijn weg te zoeken. De jonge letterkundige met zijn revolutionnaire ideëen krijgt echter geen voet aan de grond.

Zijn romans stellen de mens en de Engelsman in 't bizonder niet altijd in een gunstig daglicht. Hij weet iedereen zijn mantel uit te vegen! De eerste pennevruchten, die van hem onder het publiek komen, zijn kunstbeschouwingen, die hij als criticus in de « Star », de « World » en de « Saturday Review » publiceert.

In deze tijd bestudeert hij grondig de niet minder beroemde toneelschrijver Ibsen. Door diens werk geïnspireerd — en stellig onder invloed ervan — begint hij met zijn — later! — wereldberoemde toneelstukken. Het eerste stuk, dat van hem opgevoerd werd, was « Widower's houses » (1892). Zijn eerste stukken waren niet plezierig. Zijn leermeester Ibsen was ook maar een somber heer! Na zijn « unpleasant plays » kwamen echter de vermaarde « pleasant plays », zoals de historische comedie « Caesar and Cleopatra », Man and Superman », en « John Bull's other Island », waarin hij de Engelsen er geestig van langs geeft wat hun houding tegenover de Ieren betreft. Jullie zullen wel weten, dat de Ieren — net als de Vlamingen — steeds een harde strijd te leveren hadden... en nog hebben, voor het behoud en de rechten van hun taal en voor een gelijkwaardige behandeling.

In zijn romans en toneelstukken verdedigde Shaw zonderlinge denkbeelden. Misschien wilde hij voor filosoof doorgaan? Hij hield er in elk geval een stelletje zonderlinge ketterijen op na, die ongeveer als volgt samen te vatten zijn: God (« the Life Force », volgens Shaw's benaming) zou een macht zijn, die wel aanzienlijk is, maar toch nog onvolmaakt, en die ernaar streeft eens volmaakt te worden. De mensen moeten « the Life Force » hierbij behulpzaam zijn. Het bestaan der mensen is ook een leerschool. Wanneer zij hun leerltijd niet op de juiste wijze besteden ontstaan allerlei wanordelijkheden en rampen, zoals oorlogen en revoluties. Hier dwaalt Shaw natuurlijk niet, als hij meent, dat veel kwaad het gevolg is van 's mensen wangedrag! Het kan ook zijn — altijd volgens Shaw — dat eens de mensen door andere, volmaakte wezens dienen vervangen te worden. Dat zijn dan de zogenaamde « supermen », een denkbeeld, dat hij wellicht bij de Duitse wijsgeer Nietsche gehaald heeft.

Dergelijke en nog zonderlinger ideëen worden ons door de personen uit zijn werken verkondigd. Dit op een aantrekkelijke, spitsvondige en vaak ontelbaar-geestige manier.

Shaw was graag anders dan anderen. Hij hield ervan op die manier de aandacht te trekken. Er kon geen enkele gebeurtenis van belang zijn, of de Ier had daar zijn eigen, zeer persoonlijke kijk op! Je wist practisch zeker, dat hij er een andere opinie op na zou houden dan « alle weldenkende burgers » een ras, dat hij uit het diepst van zijn ziel verachtte. Vandaar dat er tal van anecdoten over hem in omloop zijn.

Shaw was ook een vat « vol tegenstrijdigheden ». Hoewel hij zich voor socialist uitgaf, was hij vurig bewonderaar van... Hitler, Mussolini en ook van Stalin!

Shaw was in de grond een groot individualist, die voor de traditie geen eerbied kende (alle traditie is ook niet altijd even mooi!) en graag de mensen — vooral zijn lezers of toehoorders — in het oogje nam...

Na eerst veel tegenstand te hebben ontmoet werden zijn werken later wereldberoemd en Shaw... heel rijk! Zijn toneelwerken munten uit door een sprankelende dialoog, pakkende toneeleffecten en verrassende wendingen, meer dan door hun dramatische bouw. Zo zitten ook zijn romans vol geestige vondsten en paradoxen, maar missen zij de klassieke « romanbouw ». Wat intussen heus niet erg is!

Stukken als « You never can tell », « Candida » en vooral « Pygmalion », dat verfilmd werd, worden over heel de wereld opgevoerd.

Shaw ontving reeds in 1926 de Nobelprijs voor letterkunde. De taaie Ier werd 94 jaar. Hij stierf in 1950.

Zijn boeken zijn helemaal geen kinderlectuur en vergen een degelijke ontwikkeling en een gezond oordeel.

Daar wijst Sjarel de Zetter al met zijn vinger! Dus nog eens hartelijk: **Met Robbedoes vooruit en vooraan!**

SNUFFELTJE.

SENSATIEFOT

De opzichter van het Albertpark, het grote wilde dierenreservaat in Belgisch Kongo, barstte in lachen uit :

— Alle jagers op groot wild zeggen hetzelfde : Als je geen geweer bij je hebt, komen de wilde dieren je in je gezicht uitlachen, maar als je er wel een hebt, is er tien kilometer in het rond geen spoor van een dier meer te bekennen.

Pat Relier gromde vol spijt :

— En toch verwacht mijn krant opzienbarende foto's, OPZIENBARENDE, hoort u dat ! Geen snertcliché's van neergeschoten wild, maar foto's van levende dieren.

— Juist ! Als u geduld heeft en leert sluipen en u geruisloos voortbewegen, zoals mijn donkere drijvers, dan zult u daarin slagen.

— Maar ik kan niet wachten ! Mijn hoofdredacteur zit vast al te koken van woede. Ziet u, hij heeft me voor deze onderneming het allerbeste fototoestel gegeven. Als je op de ontspanner duwt, rolt de film automatisch af. Ik kan een stuk of twintig foto's per minuut maken zonder mijn zoeker los te laten. Een wonder... en ik heb nog niets als klein prulwerk gemaakt.

Na deze woorden pakte Pat Relier het bewuste w o n d e r en liet het in zijn zak glippen. Hij riep zijn kleine negerbediende en dook de wildernis in ver van de tent waarin de opzichter van het reservaat zat te filosoferen.

Pat had bij voorkeur een jonge neger uit de streek meegenomen, die overal raad op wist en er uitgeslapen uitzag. Zo iemand die alle dierensporen kende en er prat op ging dat hij de grootste dieren uit het bos kon wijzen.

— Jumbo, je hebt nog net een dag tijd om je kunde te bewijzen. Ik wil grote dieren zien en er vlak bij komen. Anders neem ik een andere bediende.

Jumbo's gezellige ronde snuit betrok. In het dorp werd hij namelijk benijd om zijn baantje bij die nieuwe Blanke. Hij hoorde nu al de spotternijen van zijn makkers, als deze te weten kwamen dat hij ontslagen was.

— Wees maar niet bang, Bwana. We zullen grote dieren zien. Dat zeg ik jou ! Jij zult de leeuw over zijn muil kunnen strelen.

Na drie uur lopen moesten we, ondanks de herhaalde beweringen van de bediende, ons wel gewonnen geven. Vandaag zou Pat in geen geval die geweldige momentopnamen meebrengen die zijn redacteur van hem verlangd had.

— Oef, even rusten ! Ik kan niet meer.

De middagzon gloeide ongenadig boven het bos. Na het sobere maal ging Pat Relier dan ook met zijn rug tegen een boom aanzitten en viel stilletjes in slaap.

Jumbo was nieuwsgierig. Hij begreep niet waarom de blanke een zwart toestelletje had dat hij op de verlangde dieren richtte. De tovenaar vertelde in het dorp rond dat dit toestel het mogelijk maakte de ziel der beesten te vangen. Volgens hem werd je zo de heer der wildernis, doordat je de ziel der dieren in het zwarte kastje opgesloten hield.

Heer der wildernis ! Dat was voldoende om een vurige begeerte in Jumbo's eenvoudige ziel te wekken. Met lenige, stille bewegingen wist Jumbo het toestel uit de zak van de Blanke te kapen. Toen dook hij de wildernis in en bereidde zich voor op zijn toekomstige rol van heer en meester van Afrika.

Hij kon niet heel goed met het toestelletje omgaan. Enkel wist hij dat er een soort van rond oogje aan zat en dat hij dat naar voren moest brengen om met zijn oog de dieren te zien. Ook was er een knopje. Jumbo had afgekeken hoe de Blanke het deed. Dus hield hij de lens naar voren gericht en zijn duim op het knopje en ging zo vol vertrouwen voorwaarts, het hoge gras opzij duwend.

Een geluid deed hem sidderen en twee antilopen, die aan het vechten waren, namen in aller ijl de benen, verrast als ze waren door het plotselinge verschijnen van de Zwarte. Werktuiglijk had Jumbo op de knop gedrukt. Even werktuigelijk drukte hij ook toen een reusachtige slang die een trapgans zat te betoveren, ineen kronkelde en wegvluchtte.

Zo liep Jumbo stilletjes voort en wist een menigte dieren te verrassen, welke Pat nooit had kunnen zien, omdat hij veel lawaai maakte onder het lopen.

Jumbo had zo nog lang kunnen blijven lopen en de film van de Blanke opmaken, toen hij plotseling een angstkreet slaakte. Op de dikste tak van een boom zat een luipaard neergehurkt hem aan te kijken. Hij gromde dof en zijn staart zweepte razend tegen zijn flanken.

En hier kwam de toverdoos Jumbo goed te pas. Hij drukte zenuwachtig op het knopje, maar vergeefs. De luipaard dook in elkaar en viel met een geweldige sprong op de ongelukkige Neger aan.

Jumbo had nog genoeg tegenwoordigheid van geest om op de grond te gaan liggen en het reusachtige dier over zich heen te laten gaan. Het kwam soepel op zijn poten terecht en draaide zich om. Maar door een uitzonderlijk toeval in dat

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

De bizonderste fouten in de eerste tekening :

1. **De wind komt uit twee verschillende richtingen (bekijk het gras en de vlammen).**
2. **De welp heeft een schoen en een pantoffel aan ;**
3. **Hij heeft geen klep aan zijn pet ;**
4. **Hij draagt een sok en een kous ;**
5. **Er ontbreekt een vinger aan zijn linkerhand ;**
6. **Zijn rechterhand is omgekeerd ;**
7. **Een der brandweerlieden draagt zijn helm verkeerd ;**
8. **Een voet is bloot ;**
9. **De andere brandweerman draagt een sjaal ;**
10. **Hij draagt een laars en een slobkous.**

Andere fouten zijn nog : de ladder is te lang voor het huisje ; de manier, waarop de brandweermannen ze dragen ; de broek met ongelijke pijpen.

SENSATIEFOTO'S

De opzichter van het Albertpark, het grote wilde dierenreservaat in Belgisch Kongo, barstte in lachen uit :

— Alle jagers op groot wild zeggen hetzelfde : Als je geen geweer bij je hebt, komen de wilde dieren je in je gezicht uitlachen, maar als je er wel een hebt, is er tien kilometer in het rond geen spoor van een dier meer te bekennen.

Pat Relier gromde vol spijt :

— En toch verwacht mijn krant opzienbarende foto's, OPZIENBARENDE, hoort u dat ! Geen snertcliché's van neergeschoten wild, maar foto's van levende dieren.

— Juist ! Als u geduld heeft en leert sluipen en u geruisloos voortbewegen, zoals mijn donkere drijvers, dan zult u daarin slagen.

— Maar ik kan niet wachten ! Mijn hoofdredacteur zit vast al te koken van woede. Ziet u, hij heeft me voor deze onderneming het allerbeste fototoestel gegeven. Als je op de ontspanner duwt, rolt de film automatisch af. Ik kan een stuk of twintig foto's per minuut maken zonder mijn zoeker los te laten. Een wonder... en ik heb nog niets als klein prulwerk gemaakt.

Na deze woorden pakte Pat Relier het bewuste w o n d e r en liet het in zijn zak glippen. Hij riep zijn kleine negerbediende en dook de wildernis in ver van de tent waarin de opzichter van het reservaat zat te filosoferen.

Pat had bij voorkeur een jonge neger uit de streek meegenomen, die overal raad op wist en er uitgeslapen uitzag. Zo iemand die alle dierensporen kende en er prat op ging dat hij de grootste dieren uit het bos kon wijzen.

— Jumbo, je hebt nog net een dag tijd om je kunde te bewijzen. Ik wil grote dieren zien en er vlak bij komen. Anders neem ik een andere bediende.

Jumbo's gezellige ronde snuit betrok. In het dorp werd hij namelijk benijd om zijn baantje bij die nieuwe Blanke. Hij hoorde nu al de spotternijen van zijn makkers, als deze te weten kwamen dat hij ontslagen was.

— Wees maar niet bang, Bwana. We zullen grote dieren zien. Dat zeg ik jou ! Jij zult de leeuw over zijn muil kunnen strelen.

Na drie uur lopen moesten we, ondanks de herhaalde beweringen van de bediende, ons wel gewonnen geven. Vandaag zou Pat in geen geval die geweldige momentopnamen meebrengen die zijn redacteur van hem verlangd had.

— Oef, even rusten ! Ik kan niet meer.

De middagzon gloeide ongenadig boven het bos. Na het sobere maal ging Pat Relier dan ook met zijn rug tegen een boom aanzitten en viel stilletjes in slaap.

Jumbo was nieuwsgierig. Hij begreep niet waarom de blanke een zwart toestelletje had dat hij op de verlangde dieren richtte. De tovenaar vertelde in het dorp rond dat dit toestel het mogelijk maakte de ziel der beesten te vangen. Volgens hem werd je zo de heer der wildernis, doordat je de ziel der dieren in het zwarte kastje opgesloten hield.

Heer der wildernis ! Dat was voldoende om een vurige begeerte in Jumbo's eenvoudige ziel te wekken. Met lenige, stille bewegingen wist Jumbo het toestel uit de zak van de Blanke te kapen. Toen dook hij de wildernis in en bereidde zich voor op zijn toekomstige rol van heer en meester van Afrika.

Hij kon niet heel goed met het toestelletje omgaan. Enkel wist hij dat er een soort van rond oogje aan zat en dat hij dat naar voren moest brengen om met zijn oog de dieren te zien. Ook was er een knopje. Jumbo had afgekeken hoe de Blanke het deed. Dus hield hij de lens naar voren gericht en zijn duim op het knopje en ging zo vol vertrouwen voorwaarts, het hoge gras opzij duwend.

Een geluid deed hem sidderen en twee antilopen, die aan het vechten waren, namen in aller ijl de benen, verrast als ze waren door het plotselinge verschijnen van de Zwarte. Werktuiglijk had Jumbo op de knop gedrukt. Even werktuigelijk drukte hij ook toen een reusachtige slang die een trapgans zat te betoveren, ineen kronkelde en wegvluchtte.

Zo liep Jumbo stilletjes voort en wist een menigte dieren te verrassen, welke Pat nooit had kunnen zien, omdat hij veel lawaai maakte onder het lopen.

Jumbo had zo nog lang kunnen blijven lopen en de film van de Blanke opmaken, toen hij plotseling een angstkreet slaakte. Op de dikste tak van een boom zat een luipaard neergehurkt hem aan te kijken. Hij gromde dof en zijn staart zweepte razend tegen zijn flanken.

En hier kwam de toverdoos Jumbo goed te pas. Hij drukte zenuwachtig op het knopje, maar vergeefs. De luipaard dook in elkaar en viel met een geweldige sprong op de ongelukkige Neger aan.

Jumbo had nog genoeg tegenwoordigheid van geest om op de grond te gaan liggen en het reusachtige dier over zich heen te laten gaan. Het kwam soepel op zijn poten terecht en draaide zich om. Maar door een uitzonderlijk toeval in dat onmetelijke dierenpark, kwam er een logge olifant opdagen. Het was een van die eenzame, knorrige, nurkse wezens die alles aanvallen wat ze tegenkomen. De luipaard met zijn haren te berge en miauwend van woede scheen de olifant te tarten. Tenminste, dat geloofde de eenzame viervoeter.

Trompettend van drift stormde hij op de oude vijand van zijn ras af en het vreselijke tweegevecht tussen de olifant en het wilde dier begon, daar diep in de wildernis.

Ten langen leste werd het roofdier door de slurf van de dikhuid weg geslingerd en viel, met gebroken ruggegraat op de grond te pletter.

Toen stormde Jumbo recht voor zich uit, zonder maar even te talmen. Want hij was er zeker van dat het toestel van de Blanke niet de macht bezat die eraan werd toegeschreven. Hoe hij ook op het knopje gedrukt had, de ongebreidelde dieren hadden niet naar zijn bevelen geluisterd.

— Ditmaal jaag ik je weg ! Niet alleen laat je me midden in de wildernis in de steek, maar bovendien gap je nog mijn toestel, op gevaar af dat het kapot gaat.

Pat Relier zag bleek van woede. Je hebt mijn film opgebruikt, stommeling ! Zonder het te merken heb je op de knop gedrukt. Wees maar blij dat ik de inspecteur niet vraag je te straffen. En maak dat je wegkomt !

Zo kwamen die avond een van woede stampvoetende Blanke en een hevig benauwde Zwarte in het kamp terug. De inspecteur haalde zijn schouders op.

— Wat zullen we eraan doen ? Die Negers zijn net grote kinderen. Hij dacht zeker dat er toverij in het spel was en dat hij daar zijn voordeel mee kon doen.

— Als ik bedenk dat ik een olifant heb horen trompetten en een luipaard horen janken, terwijl hij er met mijn toestel van door was ! Niet ver van mij af is er vast iets geweldigs gebeurd en ik had niet eens wat bij de hand om het op te nemen ! Nu ga ik in hemelsnaam maar die beroerde film ontwikkelen. In het begin heb ik tenminste een paar foto's gemaakt die mijn redacteur misschien zullen paaien.

Een half uur later kwam een geestdriftig juichende Pat Relier zijn tent uitgehold. Zijn handen staken vol met nog natte foto's.

— Kijk hier eens ! Dat gevecht tussen antilopen en dan die slang die een trapgans betovert. Heb je ooit iets mooiers gezien ? Geweldig, kerel, de strijd van een olifant met een tijger. Ongelofelijk. Buitengewone foto's ! Ik vraag me af hoe die snuiter van een Jumbo dat klaargespeeld heeft. Die knaap is een kei ! Ik ga hem meteen halen. O, wat zullen wij een prachtwerk doen samen !

Maar Jumbo heeft nooit begrepen waarom de Blanke zo geestdriftig was. Hijzelf vond dat hij zijn kans verspeeld had om koning van de wildernis te worden.

X. S.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

De bizonderste fouten in de eerste tekening :

1. **De wind komt uit twee verschillende richtingen (bekijk het gras en de vlammen).**
2. **De welp heeft een schoen en een pantoffel aan ;**
3. **Hij heeft geen klep aan zijn pet ;**
4. **Hij draagt een sok en een kous ;**
5. **Er ontbreekt een vinger aan zijn linkerhand ;**
6. **Zijn rechterhand is omgekeerd ;**
7. **Een der brandweerlieden draagt zijn helm verkeerd ;**
8. **Een voet is bloot ;**
9. **De andere brandweerman draagt een sjaal ;**
10. **Hij draagt een laars en een slobkous.**

Andere fouten zijn nog : de ladder is te lang voor het huisje ; de manier, waarop de brandweermannen ze dragen ; de broek met ongelijke pijpen.

OTO'S

onmetelijke dierenpark, kwam er een logge olifant opdagen. Het was een van die eenzame, knorrige, nurkse wezens die alles aanvallen wat ze tegenkomen. De luipaard met zijn haren te berge en miauwend van woede scheen de olifant te tarten. Tenminste, dat geloofde de eenzame viervoeter.

Trompettend van drift stormde hij op de oude vijand van zijn ras af en het vreselijke tweegevecht tussen de olifant en het wilde dier begon, daar diep in de wildernis.

Ten langen leste werd het roofdier door de slurf van de dikhuid weg geslingerd en viel, met gebroken ruggegraat op de grond te pletter.

Toen stormde Jumbo recht voor zich uit, zonder maar even te talmen. Want hij was er zeker van dat het toestel van de Blanke niet de macht bezat die eraan werd toegeschreven. Hoe hij ook op het knopje gedrukt had, de ongebreidelde dieren hadden niet naar zijn bevelen geluisterd.

— Ditmaal jaag ik je weg! Niet alleen laat je me midden in de wildernis in de steek, maar bovendien gap je nog mijn toestel, op gevaar af dat het kapot gaat.

Pat Relier zag bleek van woede. Je hebt mijn film opgebruikt, stommeling! Zonder het te merken heb je op de knop gedrukt. Wees maar blij dat ik de inspecteur niet vraag je te straffen. En maak dat je wegkomt!

Zo kwamen die avond een van woede stampvoetende Blanke en een hevig benauwde Zwarte in het kamp terug. De inspecteur haalde zijn schouders op.

— Wat zullen we eraan doen? Die Negers zijn net grote kinderen. Hij dacht zeker dat er toverij in het spel was en dat hij daar zijn voordeel mee kon doen.

— Als ik bedenk dat ik een olifant heb horen trompetten en een luipaard horen janken, terwijl hij er met mijn toestel van door was! Niet ver van mij af is er vast iets geweldigs gebeurd en ik had niet eens wat bij de hand om het op te nemen! Nu ga ik in hemelsnaam maar die beroerde film ontwikkelen. In het begin heb ik tenminste een paar foto's gemaakt die mijn redacteur misschien zullen paaien.

Een half uur later kwam een geestdriftig juichende Pat Relier zijn tent uitgehold. Zijn handen staken vol met nog natte foto's.

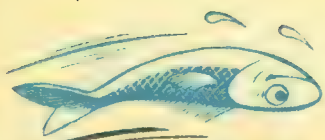
— Kijk hier eens! Dat gevecht tussen antilopen en dan die slang die een trapgans betovert. Heb je ooit iets mooiers gezien? Geweldig, kerel, de strijd van een olifant met een tijger. Ongelofelijk. Buitengewone foto's! Ik vraag me af hoe die snuiter van een Jumbo dat klaargespeeld heeft. Die knaap is een kei! Ik ga hem meteen halen. O, wat zullen wij een prachtwerk doen samen!

Maar Jumbo heeft nooit begrepen waarom de Blanke zo geestdriftig was. Hijzelf vond dat hij zijn kans verspeeld had om koning van de wildernis te worden.

X. S.

HUP ROBBEDOES

KARPERSPRONG

— Je wil dus beroepszwemmer worden, Robje? Je gaat je meten met de beste kampioenen?... Dan komt er nog heel wat kijken! Het is wel aardig, dat jij je baantje zwemmen kunt in schoolslag, crawl, borstcrawl, enz., enz. Maar voor wedstrijdzwemmen komt er heel wat meer kijken! Competitiezwemmen, tijdzwemmen, prijszwemmen... Het gaat er dan om « beste en allerbeste tijden » te maken...

» Dit sluit weer in, dat er voor een snelle start en keurig keren dient gezorgd. Dit laatste als het zwembad niet lang genoeg is om de wedstrijd in één recht stuk te zwemmen.

— Dan heb ik voorlopig mijn handen en voeten nog vol, zucht Robje.

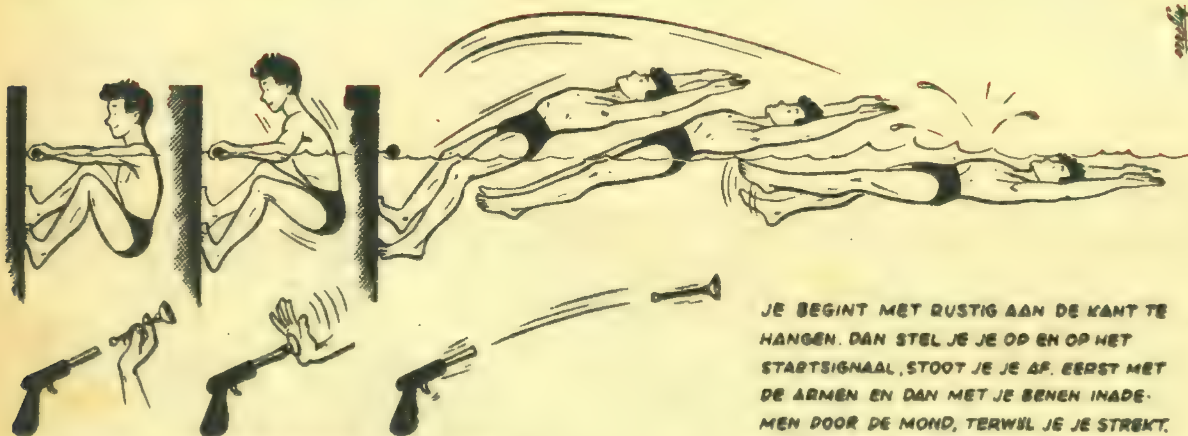
— O, maar je bent fiks van leren! Als je goed oplet en stevig je best doet, breek jij records, mannetje!

— U mag me niet voor de gek houden, meneer Frank, lacht Rob verlegen. Ik ga oefenen en een baantje rugcrawlen. Waar moet ik vooral op letten?...

— Je hoort dan twee startaanwijzingen. Allereerst: « Op je plaats! » (En de zwemmer houdt zich klaar). Vervolgens het fluitsignaal of startschot (en hij is weg!).

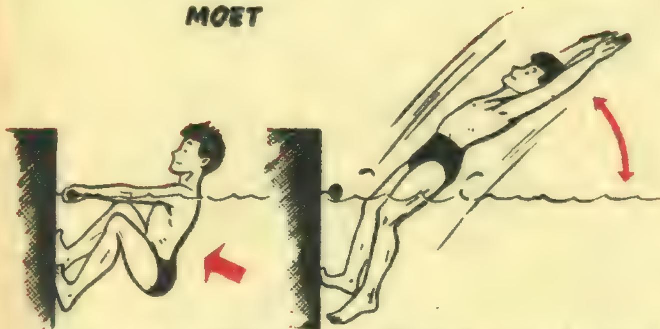
» Bij rug-crawl houdt de zwemmer zich vast aan de handvatten in het zwembad en zet hij beide voeten tegen de steile kant. De tenen van onderste voet komen precies ter hoogte van de hiel van de bovenste.

— Op je plaats!...

JE BEGINT MET RUSTIG AAN DE KANT TE HANGEN. DAN STEL JE JE OP EN OP HET STARTSIGNAAL, STOOT JE JE AF. EERST MET DE ARMEN EN DAN MET JE BENEN. INADEMEN DOOR DE MOND, TERWIJL JE JE STREKT.

HOE HET NIET MOET

RUG TE VER DOORGEBOGEN, HOOFD TE VER ACHTEROVER.

DE HOEK VAN UITVAL IS TE STEIL. VERLIES VAN SNELHEID.

Rob buigt de armen en komt met het bovenste gedeelte van zijn borst boven het water uit.

— Doodgewoon zitten, Rob! Niet stram of stijf, rug een heel klein beetje ingetrokken, het hoofd niet achterover.

Het fluitje snerpt. Robje springt. Hij laat het handvat los, strekt krachtig beide benen, bovenste voet het eerst, en tegelijk de armen achterwaarts. De aldus geheel gestrekte Rob haalt normaal adem. Bij het neerkomen in het water gaat het lichaam eventjes onder. Onmiddellijk beginnen de benen te werken en de armen werken zogauw hij weer boven komt.

— Keurig, Rob! Dat noem ik goed starten. Je hebt de hoek niet te recht genomen, want dan zou je dieper in het water geschoten zijn. Dan kunnen je armen pas later letterlijk aan de slag, waardoor je enkele fracties van een seconde verspeelt. Wat niet mag!

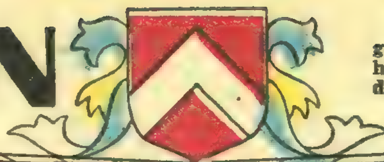
FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG ...

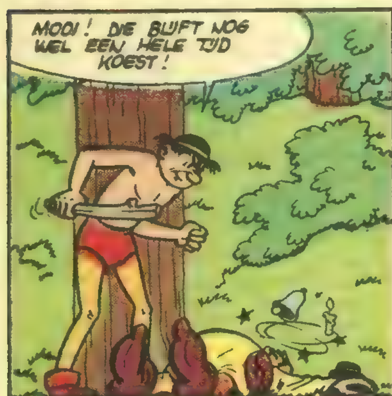

Met mijn broer ga ik op stap. Geef ons de (gang) ruimte. We lopen IN TANDEM, 3 stappen voorwaarts, 3 stappen terug. Dan gaan we SNELWANDELEN met telkens EEN HALVE SLAG om. Tenslotte lopen we elkaar tegemoet en stoppen, als we elkaar zijn tegengekomen. Wie kwam het verst?..

JOHAN

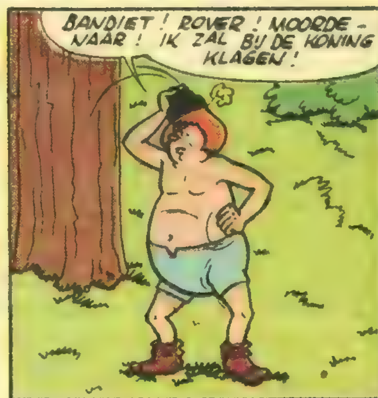
De troubadour heeft kans gezien te ontvluchten, maar heeft geen kleren aan. Maar dat mag niet hinderen...

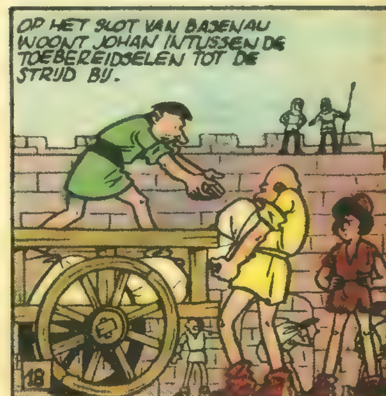

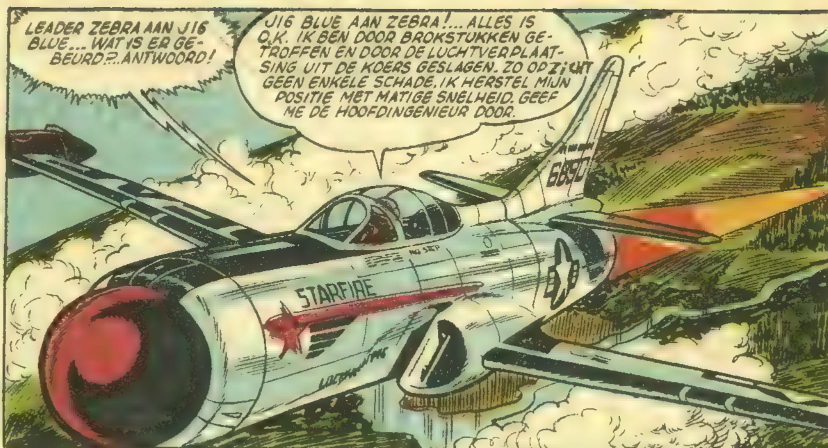

BUCK DANNY

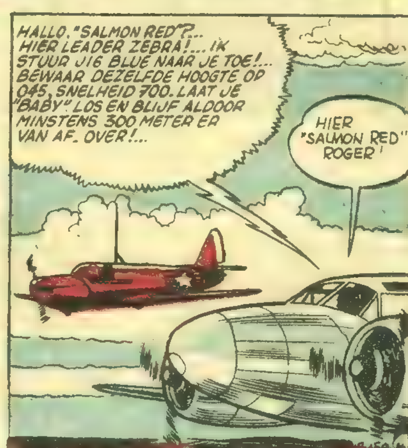
TESTPILOTEN

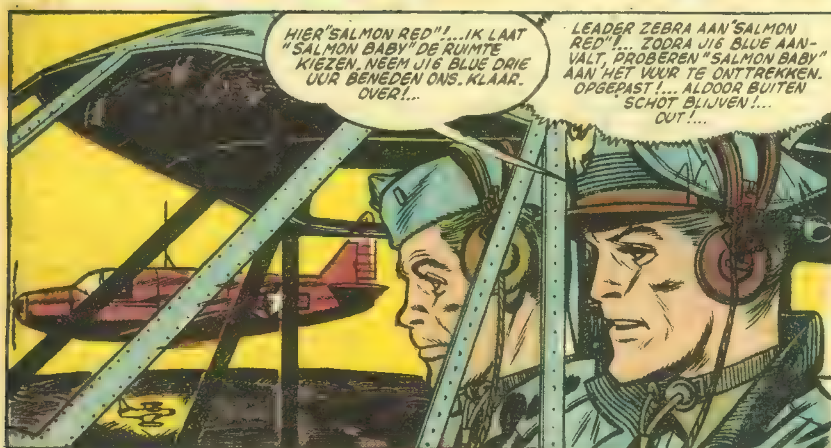
Het toestel is zijn koers kwijt. Het schijnt door brokstukken van de schietschijf getroffen...

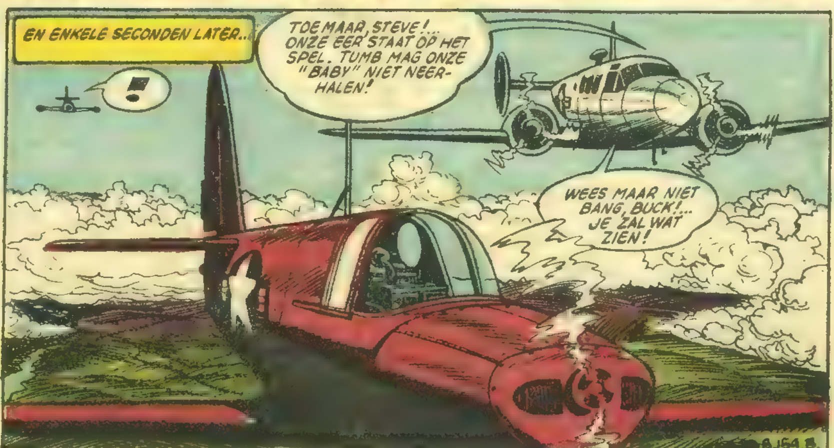

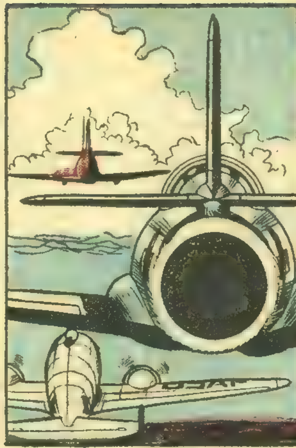

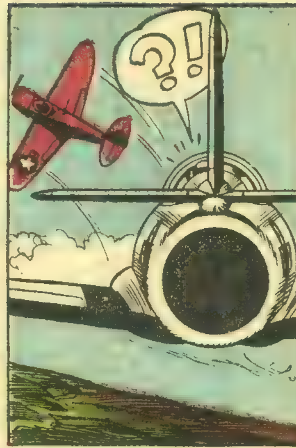

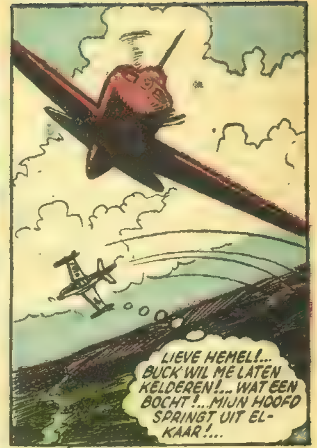

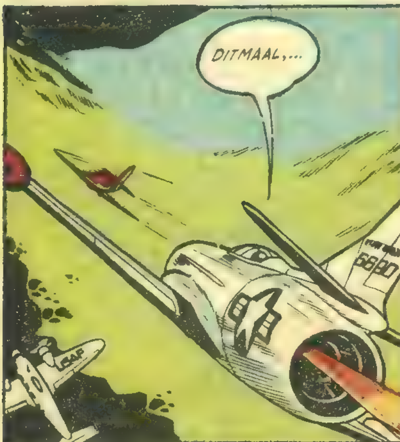

?!

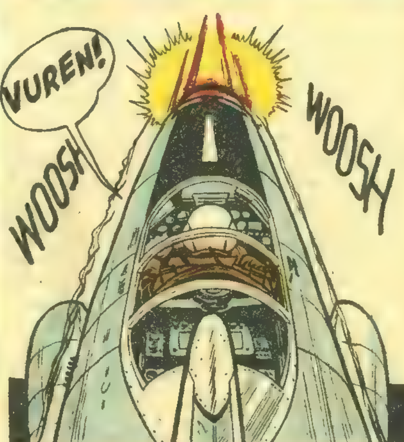

LIEVE HEMEL!... BUCK WIL ME LATEN KELDEREN!... WAT EEN BOCHT!... MIJN HOOFD SPRINGT UIT ELKAAR!...

...HEB IK JE, BROER!
USAF

DITMAAL,...
USAF

VUREN!
WOOSH
WOOSH

?!?!

WA... WAT IS ER?... DIE TRILLINGEN, DIE VLAMMEN...; EN... O! DIE DONDER?... EEN VAN DE ROCKETS IS AAN DE LANCEERBUIS BLIJVEN HANGEN!... ZE IS GELADEN!... ZE BRANDT AL!... IN ENKELE TELLEN ONTPLOFT ZE!

USAF
IK MOET ZE ZIEN VRIJ TE MAKEN... ANDERS... GOEIE GENADE!... DE ONTSTEKING IS ONKLAAR. DE SPLINTERS VAN HET DOELVLIEGTUIG ZIJN ZEKER DOOR DE KLEPPEN BINNENGEDRONGEN EN HEBBEN EEN VAN DE RAKETHOUDERS VERSPERD!

GOD!... NIKS AAN TE DOEN! EN GEEN KANS DIE RAKET ONSCHADELIJK TE MAKEN. ZE ZAL SPRINGEN EN HET TOESTEL ERBIJ... IK BEN VERLOREN!

IN HET HELDENBOEK VAN ROBBEDOES

Kleine Bever had zo gehoopt, dat Sinterklaas een paar rolschaatsen voor hem zou meebrengen. Sedert het gemeentebestuur het grote plein voor de kerk helemaal had laten betegelen, was het een echt genot om daar op rolschaatsen rond te zwieren.

Voor heel wat rakkers uit de omliggende straten was het dan ook een geliefkoosde sport geworden. Geen wonder dan ook, dat ter gelegenheid van Sinterklaas de vraag naar rolschaatsen een hoogtepunt bereikte.

Ook Kleine Bever had ze vooraan op zijn wensen-lijstje gezet. Eigenlijk was dat het enige wat hij van de goede Sint verlangde.

Zijn vader had eens veelbelovend geglimlacht, toen hij er over hoorde, en Kleine Bever begreep wel, dat het in orde zou komen.

Helaas, de week voor Sinterklaas stierf de grootmoeder van Kleine Bever, de moeder van zijn vader, die in zijn groot verdriet helemaal niet meer dacht aan zijn onuitgesproken belofte. Eigenlijk dacht hij er wel aan, maar een begrafenis brengt niet alleen droefheid mee, maar ook heel wat onkosten, en... de rolschaatsen waren in het water gevallen.

Kleine Bever was wel even verbitterd, toen Sinterklaasdag voorbij ging zonder dat zijn lang gekoesterde wens in vervulling ging.

Die avond zat hij zwijgend en met nurks gezicht aan tafel. Hij had besloten, veertien dagen lang geen vriendelijk woord tot zijn ouders te spreken. Met tegenzin maakte hij zijn huiswerk en toen het tijd was om te eten, zei hij, dat hij geen honger had. Op dat ogenblik keek zijn vader hem aan met een lange, bedroefde blik. Maar hij sprak geen woord. Geen enkel verwijt maakte hij hem.

Op dat ogenblik begreep Kleine Bever, hoe laaghartig hij zich eigenlijk gedroeg, hoe hij door zijn onhebbelijkheid het verdriet van zijn vader nog verhoogde.

Hij was geen van die jongens, die volharden in de boosheid omdat ze te hoogmoedig zijn om hun ongelijk te bekennen. Nee, zo was Kleine Bever niet. Hij wilde zelfs niet wachten tot de volgende morgen om het weer goed te maken.

Hij ging dadelijk naar zijn vader toe en zei met ogen vol tranen :

— Ik vind het helemaal niet erg, hoor, vader, dat er voor mij geen rolschaatsen zijn. Het kan me niets schelen.

Dat was een leugentje om bestwil, maar toen zijn vader hem blij verrast aankeek en goedkeurend op zijn schouder klopte, was het zelfs geen leugentje meer. Het kan hem werkelijk niets meer schelen. Was de vriendschap en het vertrouwen tussen hem en zijn vader niet veel belangrijker dan rolschaatsen, al waren het er zelfs van goud ?

En is dit geen prachtig feit voor het Heldenboek van de Robbedoesclub ?

TOON.

OPROEPEN

De vader, die ons schreef aangaande onze **sportbladzijde (zwemmen)**, vergat zijn adres mee te delen. Wil hij dat nog even doen, zodat wij kunnen antwoorden. Bij voorbaat dank.

Rakker Roger Reijnaert, Weemstraat 14, **Hoeilaart**, heeft een plaatselijke Robbedoesclub gesticht. Wie wil er nog bij zijn ?

VRAGENBUS

Henri B., Hoboken. — De lidkaarten van de grote Robbedoesclub worden niet jaarlijks vernieuwd. Ze blijven altijd geldig.

Georges H., Hever. — De adressen van die firma's kan je in het telefoonboek vinden, ofwel op verpakkingen van hun producten. Ik vrees, dat je moeite tevergeefs zal zijn. Maar je kan het altijd proberen. Je weet nooit, hé ?

GEHEIME BOODSCHAP

M954R4H43N036 KR03 SH—064M X95Z3CH 9N83474N 60SX4NX454N 4N634N0XR—P749F5 4SPR— K4N795H3JM95 4RN34 6X414X21 9N14 R+9CH64N 7964XNJ —N54N19N Z4S634NJ9X R4XN5— 4764K4N 14RH9X2K 9N64K4N4NZ—0 83JN94 XN+—N74R Z3JNM9XRH3J Z923N42K 541925—47 4R9X7KR3J54N +9XRM4XH3JZ3J N1—XR74X2Z92K 0NX4N—P 7—4N.

Onze Knollentuin

P. K. leest hier een rijmbrief voor,
De Knollentuin antwoordt in koor :
GELUK EN... ZALIG NIEUWJAAR !

Hier is dan een kersverse knollentuin in een gloednieuw jaar ! Daar Kwabber onze « hofpoeëet » is, vinden jullie zijn Nieuwjaarsgedrocht prijken op de ereplaats van het dichterknollenperk. Ook in 1953 belooft hij niet onmiddellijk zijn leven te beteren !

Allereerst een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar voor al onze plant-aardige rakkers en rakkeresjes, voor alle spellers en lezertjes van « Robbedoes » en voor hun familie, vrienden en kennissen te land, ter zee en in de lucht. Moge 1953 voor jullie allemaal een gezegend en gelukkig jaar zijn. Laat ons trachten alles zo goed mogelijk te doen en anderen blij te maken. We beginnen daarmee al in deze knollentuin. **« Men reekne' d'uitslag niet, maar tell' het doel alleen ».** Dit is geen dichtregel van P. K., maar van H. T. Hzn, die er indertijd zijn « Overwintering op Nova Zembla » mee besloot.

Twee rakkers blijken een verschillende kijk op het weer te hebben. **DE GEVLEUGELDE BOM** uit **Schiplaken** probeert het op eigen manier weer te geven, terwijl **WITTE VEDER** uit **Wildert** niet boven een schoolopstelletje uitkomt. Er zijn in voorbije jaren betere natuurbeschouwingen in de knollentuin ten beste gegeven, maar ook in 1953 blijkt alle begin moeilijk !

EEN GRIJZE, NATTE DAG...

Door de dikke, grijze mist, die de wereld zo klein maakt, zevert fijn en kil de motregen. De bomen glimmen groen als kikkers. Alles is nat en wie zich buiten waagt, voelt de kilte tot in zijn longen. De nattigheid sluipt in huis, plakt aan de klink, beslaat de ruiten, maakt de muren klam. De vloerstenen zweten, het zout is nat, alles is vochtig tot in de kern...

Door de mist horen we uit een zwarte boom even het gekoer van een eenzame tortel. Daarmee lijkt het leven buiten wel zijn laatste snik gegeven te hebben. Alles is nu doods en verlaten. De bomen, kletsbloot met hun verwrongen takken, zijn erbarmelijk om te zien. De nijdig rukkende wind heeft alle bladeren afgesleurd, ze hoog opgejaagd als schuwe vogels... Eentonig en onafgebroken duurde die blarendans, tot de regen ze neersloeg en nu doet rotten...

GEVLEUGELDE BOM uit **Schiplaken.**

Caricatuur van Piet Kwabbernoot, geknold door JAN ZONDER VREES 32.888 uit Lokeren.

HET SNEEUWT...

Speels dwarrelen de witte vlokjes neer... De kaalgeplukte, slapende velden worden met een donzen deken toegedekt. De somberte van het dennebos krijgt een vriendelijker uitzicht. In hun sneeuwkleed zien de bomen er echt sprookjesachtig uit.

De Sneeuwkoningin is ook ons dorpje binnengetreden ! De besneeuwde daken buigen door onder de witte last en steken scherp af tegen de donkere, hier en daar gebarsten muren.

Het is werkelijk een lust om te zien, hoe de vogeltjes smullen van de broodresten, die een blonde krullekop voor hem heeft uitgestrooid.

WITTE VEDER uit **Wildert.**

DE WITTE KRAAI uit **Wenduine** neemt — als eerste in het nieuwe jaar — een loopje met de cowboy-verhalen. Laat hij P. K. maar niet op zijn prairie-tenen trappen !

COWBOYS 1953 !

(Door onze eigen correspondent.)

Alles was wazig van de morgenmist, toen ik in de verte drie mannen te paard zag. Mijn jeep deed het niet al te best in die zandige streek, maar toch kwam ik het zestal benen en twaalftal poten nader. En ja, het bleken cowboys (Zie onder « koewachter », in je woordenboek) !

Uit het gesprek kon ik hun namen opmaken. De eerste heette Franklin, een kerel van ongeveer 30 jaar. Hij was breed gebouwd, stoer van gestalte, had een aardappelneus, waaronder een snorretje geploegd en geëgd was... De tweede was Jef. Hij woog zeker en vast honderdvijftig kilo en ik begrijp nog niet, hoe zijn knol niet door zijn poten zakte... De derde cowboy bleek « Zware Joe ». Hij was echter maar een prutsventje. Hoe hij aan zijn naam gekomen is, bleef mij een raadsel.

Nu denkt u adembeklemmende avonturen te vernemen... Och arme, mis hoor ! Heel de dag bleef saai. Ze aten uit blikjes en dronken uit thermosflessen. Heel hun reis bleek uitgedokterd door een reisbureau. Indianen of zo ontmoetten we niet. De koeien in hun gevolg hielden zich koest. Slechts eenmaal klonk een vloek : van Jef, die bijna van zijn struikelend paard sloeg. Het klonk erg Europees. Sindsdien ben ik aan het uitvissen of de Amerikaan het vloeken leerde aan de Europeaan of omgekeerd. Ik ben nog steeds speurende !...

DE WITTE KRAAI uit **Wenduine.**

Ook de eerste trip van onze Robbedoeshelden naar Kongo blijkt geen daverend avontuur. Ze ontmoetten er enkel tamme kennissen. Zo toch vertelt het **BOMBA** uit **Gent.**

ROBBEDOES EN P. K. IN KONGO

De boot meerde in Matadi. Als eersten stapten Robje en P. K. aan wal. Lingua Longa stond hen op te wachten en loodste het gezelschap door de nieuwjaarshitte naar een koele dronk en een banaansmaal, besloten met een Liers vlaaike.

De volgende dag gingen ze wandelen in het oerwoud. Opeens... gegrol van een tijger. Piet zijn haartjes stonden onmiddellijk kaarsrecht. Gelukkig zagen ze toen, wie het was : de Klimmende Tijger uit Rumst ! Hij gaf hen hartelijk een poot. « Kru... kru... » hoorden ze daarop. Wat was dat nu weer ? L. L. stelde hen gerust.

— Niet bang zijn ! Dat is de welkomstgroet van Blauwe Toekan uit Oostende !

Piet vond het erger in het oerwoud dan in de Antwerpse dierentuin. Het moet gezegd : hij houdt meer van suikeren beestjes en speculaasventen, onze zoete !

BOMBA uit **Gent.**

Eerste eervolle vermelding van het nieuwe jaar is voor **DOORNROOSJE, ROODKAPJE** en **DE ZWARTE KAPER** uit **Mortsel.** Maria, Rita en Jules knolden en tekenden, dat het een lieve lust is, maar ander werk is ditmaal beter. Tot een volgende keer dus.

Ofschoon we in de Kersttijd nog niet aan critiek doen, dient het volgende vriendelijkheidje tot bewijs, dat de Pol Pollepel-club een feit is ! We zullen er spoedig meer van horen.

De critiekknol van **TEPPEN TEERLEPEL** uit Oost-Vlaanderen krijgt een eervolle vermelding. Hij schiet waarschijnlijk in de roos, waar hij veronderstelt, dat Pol P. de meisjes uitsluit om haar een eigen « critiekclub » te laten stichten. Maar of de meisjes daarvoor voelen, waagt Snuffel te betwijfelen. Eervolle vermelding tekenknol. **VIM VORKSTEEL** uit **Brussel** wil in 's lands hoofdstad dezelfde rol spelen als Spartacus in Leuven ! Hij gaat naar de Rijksmiddelbare Jongensschool en nodigt de rakkers van het Brusselse uit hem te ontmaskeren. Wie zal uitmaken, wanneer precies een rakker verstand krijgt ?...

En nu het beruchte vers van P. K. als rijmbrief in het dichterknollenperk.

NIEUWJAARSWENS VAN P. K. VOOR 1953

Ik wens u niets, of... ongeluk !
Géén vrede, minder centen.
Een knollentuin maar kort van stuk,
De planters slappe venten...

De planterinnen kaal als ik.
De grappen steeds maar zuurder.
De toekomst vol barbarenschrik,
Het leven steeds maar duurder...

Als gij in gram schiet bij mijn wens,
Wil dan vooraf bedenken,
Dat 'k anders ben dan ieder mens
En... omgekeerd wil schenken !

De **KALE BAARD** uit **Alkmaar.**

Tot slot een spontane ontboezeming van **BUCK DANNY** uit **Berlare** bij Dendermonde. Eervolle vermelding tekenknol.

Zo zag STIJGENDE HAVIK 30.818 uit A'dam, van de Havik-Studio, P. K. tussen de touwen.

« ROBBEDOES » KOMT

Iedere Woensdag is het wachten — fijn ! —
Op « Robbedoes » voor groot en klein.
Wat al rare kwasten,
Zoals Lucky Luke en zijn gasten !
Piet, Spip en Robbedoes
Zijn heus ook niet voor de poes !
Door Oom Wim en in « Snuffeltje vertelt »
wordt veel wetenswaardigs vermeld.
Buck Danny staat verwonderd,
Omdat het zelfs in « de knollentuin » wel eens dondert.
Om al die mooie dingen
Wil ik de lof van mijn lijfblad bezingen !

BUCK DANNY uit **Berlare.**

Nog verdienen een eervolle vermelding voor hun tekenknolletjes : **SABU 30.765** uit **Ninove** (in kleuren), **BLONDE OLAF** uit **Aalst** (welkom, Oscar !), **DE X-MAN** uit **Hoboken** (voor twee knolletjes), **VAN ZWAM 31.119** uit **Brussel** eveneens en **WINNETOU** uit **Aarschot** (nagetekend, Jean ?).

Daar verschijnt voor de eerste keer in het nieuwe jaar onze Sjarel als pijprokend spelbreker. Vol en gedaan ! Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes. Zet het nieuwe jaar goed in en... door ! Nieuwjaarsgroeten (met vuur en rook) van Sjarel, (met geitenstem) van Piet en (met de volle vijf) van

jullie opperplantersbaas **SNUFFEL.**

Denk na en vul in...

HORIZONTAAL

1 : Stang tussen twee wielen. - Hoogste vrouwenstem. — 2 : Grove wollen stof. - Gemeente in Luik. — 3 : Seringen. — 4 : Grap. — 5 : Laatste koning van Israël. — 6 : Vorm van eten. — 7 : Landbouwwerktuig. — 8 : Spijs bereid uit deeg. — 9 : Muzieknoot.

VERTIKAAL

1 : Gift. — 2 : Kunstmatig verwekte schijndood. - Straf der excommunicatie door de geestelijke overheid. — 3 : Delfstof vooral gebruikt als grondstof voor buskruit. — 4 : Verouderde vorm van gouw. — 5 : Aan boord van een stoomschip (afk.). - Ik (Latijn). — 6 : Leraar (afk.). - Edel (afk.). — 7 : Beurs.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Dubt. — 2 : Epos. — 3 : Plataf. — 4 : Aas, Ao. — 5 : Tabor. — 6 : Baron. — 7 : Oot, Os. — 8 : In, Om.
Vertikaal. — 1 : Oi. — 2 : Bon. — 3 : Patat. — 4 : Adelaar. — 5 : Upasboom. — 6 : Bot. - Ons. — 7 : Tsaar. — 8 : Fo.

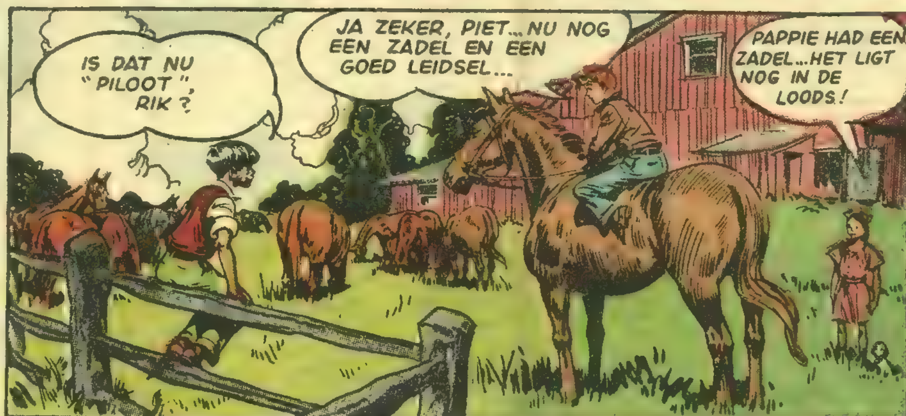
ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

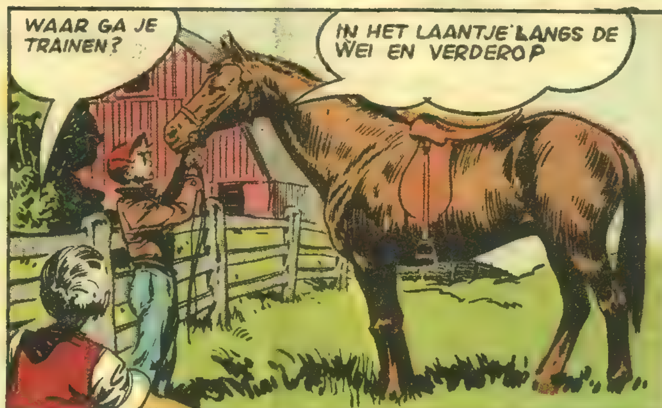
RIK RAKKERS

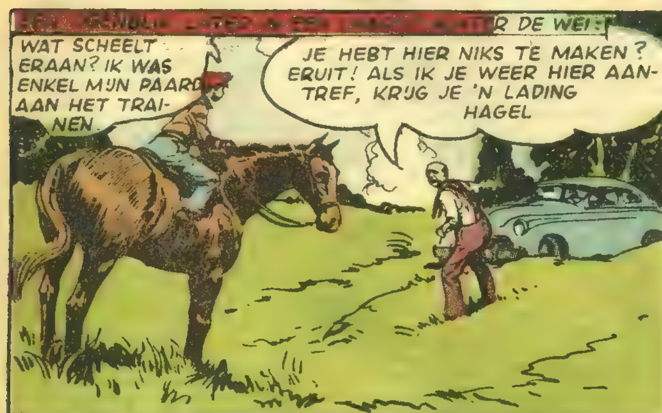

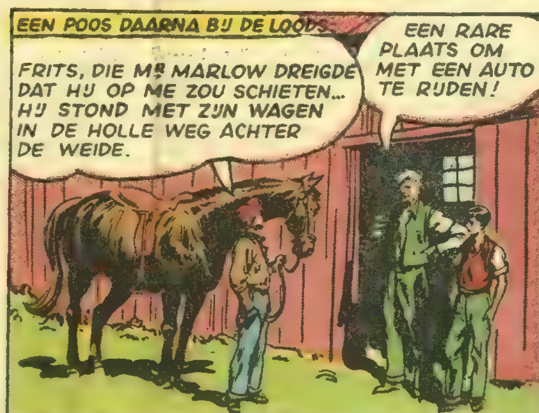
Rik en Piet gaan op zoek naar het paard, dat ze « Piloot » gedoopt hebben...

Hoekje voor SNUFFELAARS

SPEELKAARTEN

SPEELKAARTEN WERDEN GEMAAKT VAN GOUD, PARELMOER, PERKAMENT, LEER EN ZELFS VAN BOOMBLADEREN. ZE VERSCHILDEN IN AANTAL, TEKENING, VORM EN GROOTTE.

DE SPEELKAARTEN TONEN VERWANTSCHAP MET HET SCHAAKSPEL IN DE STUKKEN EN DE RUITJES OP DE ACHTERKANT. DOOR DE KRUISVAARDERS KWAMEN ZE UIT INDIË BIJ ONS TERECHT. ZE WERDEN ALS "EEN SPEL VAN DE DUIVEL" VERBODEN. COLUMBUS LIET ZE IN ZEE GOOIEN OM DE STORM TE DOEN BEDAREN.

IEDER PRENTJE STELT EEN HISTORISCH PERSONAGE VOOR. SCHOPPENHEER IS DAVID. ALEXANDER IS KLAVERENHEER. RUITENHEER IS CESAR EN KAREL VII ZELF IS HARTENHEER.

DE TEKENINGEN VERSCHILLEN VAN LAND TOT LAND. IN CHINA WAREN HET VOORAL DIEREN, IN DUITSLAND BLOEMEN. IN ITALIË EN FRANKRIJK WAPENS.

DE VROUWEN ZIJN DAMES UIT DE OMGEVING VAN KAREL VII. ZIJN MOEDER ISABEAU IS HARTENVROUW. ZIJN VROUW MARIA VAN ANJOU IS KLAVERENVROUW. AGNES SOREL, EEN HOFDAME RUITENVROUW. SCHOPPENVROUW IS JEANNE D'ARC OF MINERVA.

DE EERSTE TWEE BOEREN ZIJN LEGENDARISCHE PERSONAGES UIT DE HELDENDICHTEN (CHANSONS DE GESTE). SCHOPPENBOER IS OGIER DE DEEN. KLAVERENBOER IS LANCELOT. DE TWEE ANDERE ZIJN KAPITEINS VAN KAREL VII; HECTOR DE GALOU, RUITENBOER EN LAHIRE, HARTENBOER.

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

De STILLE PLANEET

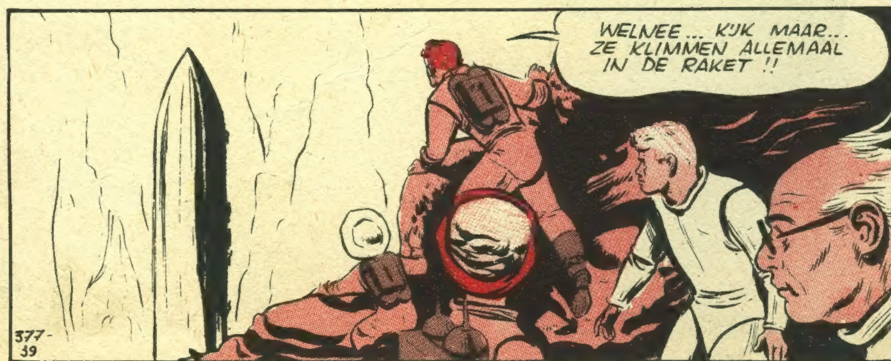

de BLAUWE SPERWER

door SIRIUS

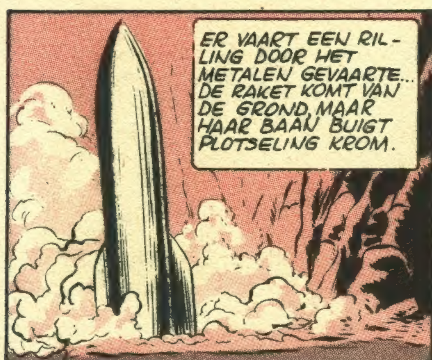
De STILLE PLANEET

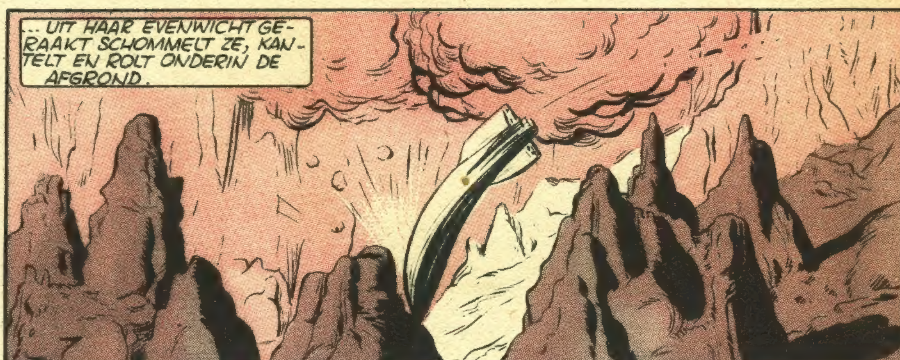

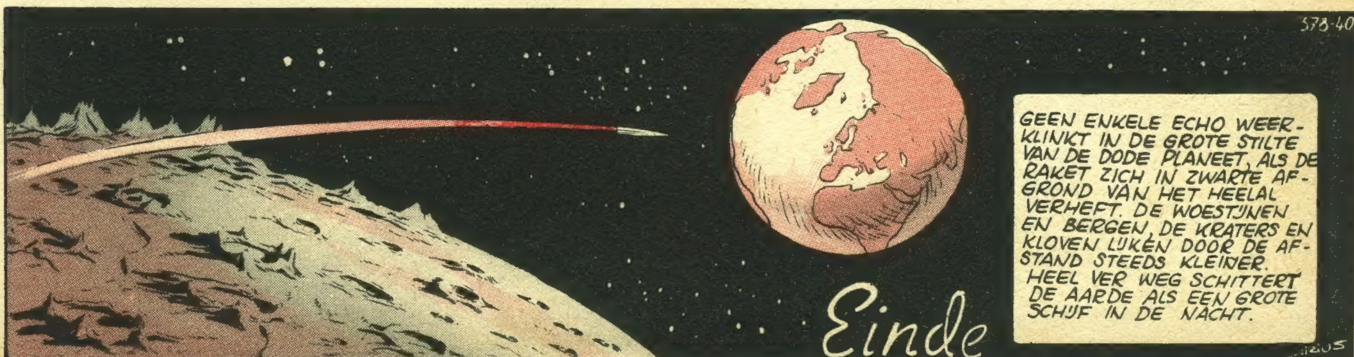

De brandende driehoek

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.